

Een mijlpaal voor de imkers uit Wezep en Hattem

Ab Kuypers

Met het gereedkomen van het eigen verenigingsgebouw kon op zaterdagmiddag 18 juni, de officiële opening plaatsvinden van 'Bijenschans De Voskuil', zo genoemd naar de naam van het gebied, de Voskuil. Deze middag zal ongetwijfeld als een mijlpaal in de herinnering van deze actieve vereniging blijven bestaan. Behalve de vele leden en de verschillende genodigden was ook **bijen** aanwezig. Hier volgt ons verslag, waarbij het verhaal van imkersvereniging Wezep/Hattem uit de mond van twee enthousiaste bestuurders werd opgetekend.

Een actieve club

Wezep/Hattem is een vijftig leden tellende imkersvereniging uit, zoals men dat hier zegt: 'Het noordelijkste puntje van de Veluwe'. Zes jaar geleden had Hattem nog een eigen subvereniging tot men fuseerde met Wezep, terwijl er al eerder een afsplitsing had plaatsgevonden van imkers uit Oldebroek, die samen met Elburg een nieuwe subvereniging vormden. Voorzitter Jan Arie van Berkum noemt het zelf: 'Een tamelijk actieve vereniging, die de gebruikelijke zaken als het plaatsen bij het koolzaad en de bestelling van suiker regelt. Ieder jaar organiseren we ongeveer vier vergaderingen met lezingen, dia-vertoningen, maar ook wel gewoon praatavonden. De opkomst van de leden varieert, gemiddeld komen er zo'n twintig man, denk ik.' Met nog vlug even een boterham er tussendoor, 'van eten is nog niets gekomen', en in aanwezigheid van de secretaris, Jules van der Weert praten we, een uurtje voor de ontvangst van de genodigden, over het wel en wee van Wezep/Hattem. 'Naast deze activiteiten nemen we tweemaal per jaar deel aan de voorlichting in Hattem. In het voorjaar tijdens de Oranjemarkt op Koninginnedag en in de winter tijdens de Kerstmarkt. Verder proberen we ieder jaar een excursie te organiseren. Vanuit de vereniging wordt de koninginneteelt bevorderd, we doen dat met Buckfastbijen. In de verenigingsstal staan enkele Buckfastvolken, maar ook volken van het gewone ras.' 'Wanneer straks het eigen gebouw eenmaal goed in gebruik is, willen we de komende winter starten met een ledenwerfactie. We gaan dan onder meer een kennismakingscursus geven.' Sinds 1982 geeft men

een eigen clubblad uit, 'De Spleut' genoemd, dat viermaal per jaar verschijnt. Deze naam symboliseert het bijeenhouden van de vereniging, zoals ooit in het oude korfvechten de 'braamspleut' het stro bij elkaar hield.

Een wederzijds belang

'Al in 1961, voor zover we het in de notulen konden nagaan, bestond de wens een verenigingsstal te bouwen op een eigen stuk grond. Pas in 1990 hebben we van de gemeente dit terrein toegewezen gekregen. Datzelfde jaar zijn we met de fondswerving begonnen. Daartoe hebben we een boekje uitgegeven, 'Bijentuin De Voskuil' dat we hebben opgestuurd naar mogelijke subsidieverstrekkers. Uiteindelijk ontvingen we subsidie van de gemeente Oldebroek, de provincie Gelderland, het Anjerfonds en de stichting Grasduinen. Daarnaast hebben we natuurlijk ook het nodige uit eigen kas betaald.' Doorlezen van het boekje leert dat men is uitgegaan van een wederzijds belang. De vereniging zocht harerzijds een representatieve lokatie, waar behalve het houden van eigen activiteiten ook scholen en andere geïnteresseerde groepen ontvangen kunnen worden. Anderzijds had de gemeente de behoefte om imkers die in de bebouwde kom hun liefhebberij uitoefenden en waarvan overlast werd ervaren, een alternatieve plaats te bieden. Verder bevat het boek een uitgebreid bouwplan en een exploitatiebegroting. Daarnaast werden mogelijkheden aangedragen om de Voskuil te ontwikkelen tot een goed drachtgebied. Naast de aanplant op de verenigingstuin wordt verder gewezen op de mogelijkheden van het braakliggen bij boeren in de directe omgeving en wordt het inzaaien van slootkanten, wegbermen en de met aarde afgedekte persbulten genoemd. Om de gemeente te motiveren deze plannen te stimuleren werd tegelijkertijd een schoolproject 'Bijenteelt' aangeboden. Van dit project hebben inmiddels veel scholen uit de omgeving gebruik gemaakt. Kennelijk heeft het resultaat van de bouwwerkzaamheden indruk gemaakt

Een eigen onderkomen

Nu beschikken de imkers van Wezep/Hattem over een onderkomen waar ze zichtbaar trots op zijn. Het terrein bevindt zich aan de Voskuil, een lokatie die zich

het best als een verenigingspark laat omschrijven. Behalve de ijsbaan bevinden zich hier nog een hengel-sportvereniging, een politiehondenclub en een motor-club. Het stenen gebouw bevat een bijenvrije bezoekersruimte, die een gezellige indruk maakt (niet alleen door de aanwezigheid van een bar). Er staat voorlichtingsmateriaal opgesteld, zoals een bibliotheek en een audiovisuele uitrusting. Een mooie collectie korven en kasten completeert de aankleding. De werkruimte waar de ongeveer tien zowel in kasten als in korven gehuisveste volken staan opgesteld, wordt afgescheiden door een aluminium schuifpui met glas. Het resultaat bezind kan ik me voorstellen, dat er veel werk is verzet. 'In oktober 1990 zijn we hier begonnen. Allereerst moesten de bomen worden gerooid. We zijn veel zaterdagen beziggeweest met de kettingzaag. Met de bouw van ons verenigingsgebouw konden we twee jaar geleden beginnen. Door vorst, maar ook af en toe door gebrek aan belangstelling en geld stagneerde het bouwen. Jan en Henk van der Kragt, bouwvakkers van beroep, zijn van groot belang geweest evenals, vooral tijdens de laatste fase, onze penningmeester Henk Nuesink. Maar er zijn natuurlijk meer leden zeer actief geweest.' 'We hebben nu een terrein dat voor verschillende zaken gebruikt kan worden. We kunnen in ons eigen gebouw bij elkaar komen, we hebben ruimte om stallen te bouwen en een prima lokatie voor de voorlichtingsactiviteiten. De aandacht zal zich voorlopig op de verdere inrichting van de tuin richten. Het moet een insectenvriendelijke tuin worden, waar zich ook al een paddenpoel en een vleermuizenkelder bevinden. Wij kijken verder dan naar de bijen alleen.' 'Echt veel stallen zullen hier overigens niet komen. De meeste van onze leden hebben zelf een groot stuk grond, waar zij hun bijenvolken kunnen plaatsen. Deze verenigingstuin is vooral bestemd voor de imkers die in de bebouwde kom wonen.'

Officiële opening

Zo rond tweeën lijkt het wat warmer te gaan worden. De zon doet althans verwoede pogingen het dichte wolkendek te doorbreken. Tevergeefs, het wil niet echt lukken, maar de effecten daarvan, waar het de temperatuur betreft, zijn toch merkbaar. Het zoemen vanuit de bijenstal neemt toe, de eerste colberts worden uitgetrokken. Zo wordt het een aardig, bijna zomers decor waartegen het officiële gedeelte van deze middag zich kan afspelen. Na een kort welkomstwoord van de voorzitter, die naar aanleiding van het gereedkomen van het verenigingsgebouw onder andere opmerkt: '... we zijn er nog niet,

Bijenschans 'De Voskule'

we beginnen pas', is het woord aan de aanwezige groepsbestuurder, de heer Smulders, speciaal gekomen voor de huldiging van twee jubilarissen. Beiden vanwege een lidmaatschap van meer dan veertig jaar. De heer Van Dijk wordt in het bijzonder geprezen voor zijn inzet, zonder welke het gebouw wellicht nog lang niet geopend had kunnen worden. De heer Janssen wordt een trouw lid genoemd en bovenal een ervaren korfvlechter, die de mensen weet te interesseren voor de imkerij. Na het opspelden van de vergulde verenigingsspeld ondergaan zij beiden, met van trots glimmende gezichten, een warm applaus. Loco-burgemeester, de heer Schutte, die de opening zal verrichten, spreekt de wens uit dat het gebouw een stimulans zal zijn om de schooljeugd nog meer bij het imkeren te betrekken. Nadat hij het naambord heeft onthuld, waarmee Bijenschans 'De Voskule' officieel is geopend, legt de voorzitter uit waarom is gekozen voor de naam bijenschans.

'Wij hebben er voor gekozen dit terrein een schans te noemen als verwijzing naar de oude imkerij. Bijenschans waren beveiligde plaatsen, omgeven door houtwallen waar bijenvolken konden worden geplaatst. De naam 'schans' is weliswaar in de vergetelheid geraakt, wij willen hem echter laten voortbestaan. Hierbij spreek ik dan ook de wens uit de oude waarden van het imkeren terug te krijgen en ik hoop dat wij vanuit deze plaats de drachtverbetering ter hand zullen nemen.'

Namens het Hoofdbestuur van de VBBN sprak de heer W. van den Hoeven zijn gelukwensen uit, waarna het officiële gedeelte werd afgesloten met een voordracht van één van de leden, voor een deel in dialect, die ondanks het vele Veluws zelfs voor een 'Westerling' goed te volgen was. Hierna volgde een open huis.